

ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИКЛАДАЧА ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Професійна педагогічна діяльність передбачає спеціальну освіту, тобто оволодіння системою спеціальних знань, умінь і навичок, необхідних для виконання функцій, пов'язаних із певною професією.

Педагогічна майстерність — це синтез наукових знань, умінь і навичок, методичного мистецтва і особистісних якостей педагога. Педагогічна майстерність ґрунтується на високому фаховому рівні педагога, його високій загальній культурі та педагогічному досвіді. Вона є результатом багаторічного педагогічного досвіду і творчого саморозвитку. Ця якість дає змогу досягнути високих оптимальних результатів за малих затрат сил викладача і студентів.

Щоб оволодіти педагогічною майстерністю, слід постійно працювати над собою, пропускаючи передовий педагогічний досвід крізь себе, опановуючи нові технології навчання, формуючи свою чітку професійну позицію.

Професійно-педагогічна компетентність передбачає глибокі професійні знання, навички та вміння, професіоналізм у галузі педагогіки та психології, досконале володіння методикою здійснення навчально-виховного впливу. З огляду на зміст педагогічної діяльності, її функціональні елементи розрізняють спеціально-педагогічну, методичну, соціально-психологічну, аутопсихологічну компетентність.

Спеціально-педагогічна компетентність викладача стосується рівня його підготовки в галузі науки, що акумулюється в навчальній дисципліні і охоплює наукові знання, вміння, навички та їх практичне застосування.

Методична компетентність викладача полягає в оволодінні засобами, шляхами, формами, методами педагогічних впливів і продуктивному їх використанні. Соціально-психологічна компетентність охоплює вміння викладача спілкуватися, пізнавати студентів, їх індивідуальні особливості, налагоджувати міжособистісні стосунки. Аутопсихологічна компетентність співвідноситься з розвитком самосвідомості викладача і полягає в розумінні сильних і слабких сторін власної особистості, знанні шляхів, засобів професійного самовдосконалення для підвищення якості своєї праці.

Сапожникова О.М., викладач
кафедри німецької мови
факультету міжнародної економіки і менеджменту

КОМУНІКАТИВНА СПРЯМОВАНІСТЬ НАВЧАННЯ ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА І СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Аналіз навчальної діяльності у викладанні іноземних мов показує, що на практиці комунікативна спрямованість занять з іноземної мови дає змогу забезпечити формування мовної особистості — студента, який вільно і легко висловлюється з будь-яких питань, виявляючи високий рівень мовної культури, дбаючи про якість свого мовлення. Навчальний процес на заняттях з іноземної мови — це не просто процес спілкування, а навчання спілкування незнайомою мовою. Відбувається даний процес у формі спілкування викладача та студентів, а також шляхом спілкування студентів один з одним.

Основна мета спілкування — вплив на слухача, співрозмовника, читача — вимагає встановлення контакту з співрозмовником, тобто взаємодії. Вплив одного співрозмовника на іншого (інших) є складовою часткою їх взаємодії.

Слід пам'ятати, що студенти — це активні учасники педагогічної взаємодії, фактично — її носії та творці. Саме міра включеності студента у взаємодію є невід'ємним елементом її успішності та передумовою отримання бажаного результату.

В межах успішної інтеракції партнерів підсилюється практична значущість знання іноземної мови, розвивається педагогічне спілкування та створюється атмосфера дружніх стосунків.